

UZASADNIENIE

Powód M. H. wystąpił z pozwem przeciwko H. O. o nakazanie jej wydania powodowi 2 klaserów monet, glebogryzarki spalinowej, wiertarki słupowej, szlifierki, wkrętarki, wiertarki, piły spalinowej, kosiarki, pieniędzy w kwocie 1 000,00 euro, stanowiących równowartość 4 000,00 złotych oraz pieniędzy w kwocie 60 000,00 złotych. Ewentualnie, w przypadku wyzbycia się przez pozwaną tych ruchomości o zasądzenie od pozwanej H. O. na rzecz powoda M. H. kwoty 64 000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Powód M. H. wskazał, że jest synem zmarłego w dniu 30 września 2018 roku J. S. (1), po którym nabył spadek w całości z dobrodziejstwem inwentarza. Strony podjęły próbę ugodowego rozwiązania sporu, która w dniu 5 grudnia 2018 roku zakończyła się zawarciem ugody przed Sądem Rejonowym w G. I Wydział Cywilny w sprawie sygn. akt I Co (...), mocą której H. O. zobowiązała się zwrócić M. H. samochód osobowy marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W zakresie pozostałych żądań objętych wnioskiem M. H. w tej sprawie strony nie doszły do porozumienia.

W odpowiedzi na pozew pozwana H. O. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda M. H. na jej rzecz poniesionych kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Pozwana podniosła, że wydała powodowi M. H. wszystkie składniki należące do spadku po zmarłym J. S. (1), a to kwotę 10 000,00 złotych oraz samochód osobowy marki P. (...). Wskazała, że nie ma kwoty 1 000,00 euro ani kwoty 70 000,00 złotych czy też klaserów z monetami i nie ma wiedzy aby takie środki finansowe i ruchomości posiadał J. S. (1), zaś pozostałe ruchomości stanowią jej własność i zostały nabyte w całości z jej środków, na potrzeby pielęgnacji jej ogródka działkowego. Podniosła też zarzut braku legitymacji procesowej biernej po jej stronie co do roszczenia głównego, podnosząc, że na żadnym etapie nie rościła sobie żadnych praw do spadku oraz zakwestionowała podstawę roszczenia ewentualnego o zapłatę z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, zaprzeczając aby wyzbyła się jakichkolwiek składników należących do spadku po J. S. (1).

Sąd ustalił:

Powód M. H. jest synem zmarłego w dniu (...) roku J. S. (1). Powód M. H. nabył po zmarłym ojcu spadek w całości z dobrodziejstwem inwentarza.

Ojciec powoda J. S. (1) od ponad 30 lat pozostawał w nieformalnym związku z H. O.. Razem z nią zamieszkiwał w jej domu przy ul. (...) w B.. Konkubenci tworzyli luźny związek i samodzielnie dysponowali swoimi pieniędzmi uzyskanymi z tytułu zatrudnienia a w późniejszym okresie ze świadczeń emerytalnych. Każde z nich miało odrębne rachunki w banku, nie mieli upoważnień do swoich kont. J. S. (1) przez wiele lat płacił alimenty na syna M. H., do rachunków związanych z bieżącymi wydatkami dokładał się zwykle kwotą 600,00 zł., choć bywały i takie okresy, że nie dokładał się na koszty utrzymanie domu. J. S. (1) miał własny dom, który odziedziczył po swoich rodzicach oraz pole, które dzierżawiła jego siostra. Pozwana H. O. nie była dokładnie zorientowana co do rozliczeń (...).

W trakcie trwania związku pozwana pracowała jako pielęgniarzka, wyjeżdżała też za granicę w celach zarobkowych, gdzie pracowała jako opiekunka. Aktualnie utrzymuje się z emerytury. Pozwana H. O. posiada działkę rekreacyjną i to ona finansowała zakup sprzętu, który był wykorzystywany do pielęgnacji upraw oraz napraw. J. S. (1) obcinał drzewka, kosił trawę oraz uprawiał działkę, korzystając z tego sprzętu, chwalił się też swoim znajomym, że ma m.in. glebogryzarkę spalinową, wiertarkę, kosiarkę oraz piłę spalinową. J. S. (1) pożyczał te sprzęty kolegom.

J. S. (1) był zatrudniony w S. (...) w B. od dnia (...) roku do dnia (...) roku w pełnym wymiarze czasu pracy. Do dnia (...) roku pracował tam jako sanitariusz szpitalny, a od dnia (...) roku do dnia (...) roku jako sanitariusz szpitalny – ochroniarz. Rozwiązanie umowy nastąpiło bez wypowiedzenia, z winy pracownika, z uwagi na ciężkie naruszenie przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych, na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 k.p. Po zwolnieniu z pracy J. S. (1) przebywał na zasiłku chorobowym a od 17 listopada 2013 roku przebywał na rencie z tytułu częściowej niezdolności

do pracy. Świadczenie to kształtowało się początkowo na poziomie 1 103,72 zł a po waloryzacji w 2018 roku wynosiło 1 409,07 zł.

J. S. (1) od (...) roku posiadał rachunek bankowy nr (...) prowadzony w Banku Spółdzielczym w B., na który wpływało m.in. jego wynagrodzenie. Z konta tego wybierał część wynagrodzenia średnio raz w miesiącu dokonując wypłat. W lutym 2010 roku po wpłaceniu dodatkowej gotówki na konto założył lokatę na kwotę 43 000,00 zł., którą zlikwidował w lutym 2011 roku i tego samego dnia założył kolejną lokatę, na kwotę 46 000,00 zł. Ostatecznie swoje oszczędności w kwocie 61 000,00 zł w 2012 roku wpłacił na depozyt. W okresie ostatnich dwóch lat przed śmiercią J. S. (1), poza wypłatą w wysokości 4 000,00 zł w lutym 2016 roku, z tego konta dokonywał operacji na kwoty około 1 000,00 zł – 2 000,00 zł. Otrzymywał wówczas na swoje konto bankowe świadczenie z ZUS w wysokości około 1 145,00 zł. Rachunek ten został zlikwidowany przez M. H. w dniu 4 października 2018 roku. Stan środków na tym koncie w dniu likwidacji wynosił 4 612,24 zł.

Ojciec powoda J. S. (1) nadużywał alkoholu, leczył się psychiatrycznie z powodu organicznych zaburzeń nastroju, jako choroby współistniejącej. W 2015 roku zdiagnozowano u niego zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania spowodowane nadużywaniem alkoholu (zespół uzależnienia).

J. S. (1) opowiadał znajomym, że ma pieniądze, które chce dać synowi. Był nawet w banku z Z. H. na kilka miesięcy przed śmiercią, gdzie miał wybrać większą kwotę i opowiadał mu, że chce wpłacić 70 000,00 zł na konto, do którego miałby upoważnienie jego syn. Jednak nie mógł się wtedy skontaktować z M. H. i ostatecznie tego nie uczynił. J. S. (1) chwalił się też kolegom, że ma w domu monety, które są cenne oraz pieniądze w walucie euro.

Po śmierci konkubenta pozwana H. O. wydała powodowi M. H. kwotę 10 000,00 złotych oraz kwotę 250,00 złotych, które J. S. (1) trzymał w saszetce znajdującej się w komodzie pod telewizorem, a także sprzęt wędkarski swojego partnera.

M. H. w dniu 25 października 2018 roku złożył wniosek o zawiązanie H. O. do próby ugodowej w sprawie o wydanie mu, jako spadkobiercy po ojcu J. S. (1), rzeczy wchodzących w skład jego masy spadkowej, wskazując, że jego ojciec za życia zgromadził pewien majątek, który miał zostać mu przekazany po jego śmierci. Jako składniki majątku ojca wskazywał on gotówkę w walucie polskiej w kwocie 70 000,00 zł., dodając, że z tej kwoty odzyskał 10 000,00 zł, gotówkę 1 000,00 euro, samochód marki P. (...), 2 klasery z monetami, glebogryzarkę spalinową, wiertarkę słupową, wiertarki, piłę spalinową oraz kosiarkę.

Na posiedzeniu w dniu 5 grudnia 2018 roku strony zawarły ugodę, na mocy której H. O. zobowiązała się w terminie 7 dni wydać wnioskodawcy M. H. samochód osobowy marki P. (...) nr rejestracyjny (...), a M. H. zobowiązał się przejąć tenże samochód osobowy. Co do pozostałych składników spadku do zawarcia ugody nie doszło, albowiem H. O. wskazywała, że nie dysponuje kwotą 1 000,00 euro i 70 000,00 zł, nigdy kwoty takiej nie posiadała, co więcej, nie miała nawet wiedzy, aby posiadał ją spadkodawca. Wskazywała, że nie dysponuje klaserami z monetami, które miałyby należeć do J. S. (1), zaś pozostałe ruchomości zostały nabyte z jej pieniędzy, na potrzeby prowadzonego przez nią ogródka i stanowią jej majątek osobisty. Pozwana H. O. wydała powodowi dobrowolnie samochód osobowy marki P. (...).

/dowód: akta I Co (...) Sądu Rejonowego w G. oraz zawarte w tych aktach dokumenty, dokumenty k. 30 – 39, zeznania świadków Z. H. k. 62, J. R. k. 62, A. K. k. 63, H. C. k. 63, J. S. (2) k. 63, J. S. (3) k. 63, I. B. k. 63, wydruki operacji na rachunku bankowym J. S. (1) k. 90 - 106 i 129, zeznania powoda M. H. k. 82 – 83 oraz zeznania pozwanej H. O. k. 83 /

Sąd zważył, co następuje

Powództwo M. H. o nakazanie H. O. wydania powodowi 2 klaserów monet, glebogryzarki spalinowej, wiertarki słupowej, szlifierki, wkrętarki, wiertarki, piły spalinowej, kosiarki, pieniędzy w kwocie 1 000,00 euro, stanowiących równowartość 4 000,00 złotych oraz pieniędzy w kwocie 60 000,00 złotych w ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie.

W sprawie poza sporem pozostają fakty dotyczące tego, że J. S. (1) ojciec powoda M. H. od ponad 30 lat aż do swojej śmierci dnia 30 września 2018 roku pozostawał w nieformalnym związku z pozwaną H. O.. Razem z nią zamieszkiwał on w jej domu przy ul. (...) w B.. Konkubenci tworzyli luźny związek i samodzielnie dysponowali swoimi pieniędzmi uzyskanymi z tytułu zatrudnienia a w późniejszym okresie ze świadczeń emerytalnych. Każde z nich miało odrębne rachunki w banku oraz nie mieli upoważnień do swoich kont.

Bezsporne jest także to, że powód M. H. nabył po zmarłym ojcu spadek w całości z dobrodziejstwem inwentarza. Po śmierci J. S. (1) pozwana H. O. wydała powodowi M. H. kwotę 10 000,00 złotych oraz kwotę 250,00 złotych, które J. S. (1) trzymał w saszetce znajdującej się w komodzie pod telewizorem, a także sprzęt wędkarski swojego partnera. Ponadto wydała mu także na podstawie ugody zawartej w sprawie I Co (...) Sądu Rejonowego w G. samochód osobowy marki P. (...) nr rejestracyjny (...).

Zdaniem Sądu, w oparciu o ustalenia postępowania dowodowego należy uznać, że powód M. H. nie wykazał, że pozwana H. O. była w posiadaniu stanowiących własność J. S. (1) 2 klaserów monet, pieniędzy w kwocie 60 000,00 złotych oraz 1 000,00 euro.

W czasie wspólnego zamieszkiwania z J. S. (1) pozwana H. O. posiadała działkę rekreacyjną. J. S. (1) pracował na tej działce. Obcinał drzewka, kosił trawę oraz uprawiał tę działkę, korzystając z sprzętu do pielęgnacji upraw oraz napraw, którego zakup finansowała H. O.. W ocenie Sądu objęte żądaniem pozwu glebogryzarka spalinowa, wiertarka słupowa, wkrętarka, wiertarka, piła spalinowa i kosiarka stanowiły własność pozwanej H. O., co potwierdzili świadkowie J. S. (2), J. S. (3) i I. B.. Jeżeli chodzi o szlifierkę to świadek Z. H. zeznał, że szlifierka, która była w posiadaniu J. S. (1) była jego własnością i została tylko mu użyczona.

W ocenie Sądu zeznania świadków zgłoszonych w sprawie przez powoda M. H. były bardzo ogólnikowe i nie wniosły niczego istotnego do ustalenia stanu faktycznego sprawy. Sprowadzały się one do stwierdzenia, że J. S. (1) chwalił się im, że ma pieniądze, ma klasery z cennymi monetami ale nie zawierały żadnych konkretnych informacji.

Zdaniem Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy należy uznać, że ustalony stan faktyczny nie daje żadnych podstaw do przypisania pozwanej H. O. odpowiedzialności wobec powoda M. H. w zakresie zgłoszonego przez niego w pozwie roszczenia.

Należy w tym miejscu podkreślić, że przy rozpoznawaniu przez Sąd zgłoszonego roszczenia, przede wszystkim należy mieć na względzie podstawową zasadę postępowania cywilnego, że ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie, spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne, w zakresie umożliwiającym sądowi sprawdzenie zasadności zgłoszonego roszczenia (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.).

Dlatego też, skoro powód M. H. nie wykazał w sprawie, za pomocą środków dopuszczalnych, według przepisów kodeksu postępowania cywilnego, że zachodzą okoliczności uzasadniające zgłoszone przez niego w pozwie żądanie, to Sąd uznał, że jego roszczenie nie może zostać uwzględnione, a powództwo jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania uzasadnione jest treścią przepisów art.98 k.p.c. oraz art.108 k.p.c. Szczegółowe rozliczenie kosztów procesu zostanie sporządzone przez referendarza sądowego po uprawomocnieniu się wyroku.